

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 6C/85/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1308213303
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1308213303.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III. v konaní pre sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete v právnej veci navrhovateľa: J. O., nar. XXXX, bytom F. I. Č.. XX, U., zastúpeného advokátom JUDr. Ľubošom Vavrovičom, Mudroňova ul. č. 9, Bratislava, proti odporcovi: R. J., nar. XXXX, bytom X. I. Č.. XX, M., zastúpenému advokátskou kanceláriou smith&smith legal, s.r.o., Panenská ul. č. 24, Bratislava o určenie neúčinnosti kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľností takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania zo dňa 31.10.2008 sa navrhovateľ domáhal proti odporcovi za účasti spoločnosti EKOSTAV BRATISLAVA, s. r. o. so sídlom Panenská 24, Bratislava, IČO 36752550 v procesnom postavení vedľajšieho účastníka na strane odporcu „určenia, že kúpna zmluva, uzavretá medzi odporcom ako kupujúcim a spoločnosťou EKOSTAV BRATISLAVA, s. r. o., IČO 36752550 ako predávajúcim, ktorá nadobudla účinnosť rozhodnutím Správy katastra pre Hl. mesto SR Bratislava z 02.10.2008, č. V-, 27759/08 je voči navrhovateľovi právne neúčinná“, z dôvodu pohľadávky, ktorá navrhovateľovi vznikla voči uvedenej obchodnej spoločnosti titulom neuhradenej časti kúpnej ceny vo výške 5.000.000,- Sk za odpredané nehnuteľnosti, na základe kúpnej zmluvy zo dňa V - 7569/07 zo dňa 20.04.2007, pričom spoločnosť EKOSTAV BRATISLAVA, s. r. o., ako dlžník dňa 31.01.2008 písomne uznala svoj dlh voči navrhovateľovi čo do dôvodu i výšky. Zároveň sa domáhal náhrady trov konania a právneho zastúpenia.

Odporca žiadal návrh zamietnuť dôvodiac, že spoločnosť EKOSTAV BRATISLAVA, s. r. o. navrhovateľovi kúpnu cenu za nehnuteľnosti prevedené Kúpnu zmluvou zo dňa 16.03.2007 v celom rozsahu uhradila a z toho dôvodu navrhovateľ nie je jej veriteľ a nedisponuje žiadnou pohľadávkou voči tejto spoločnosti, z ktorého dôvodu nemôže byť ani jej uspokojenie ukracované a teda nie je daný ani základný predpoklad pre odporovateľnosť. Poukazoval na to že, navrhovateľ bol v čase uzavretia uvedenej kúpnej zmluvy so spoločnosťou EKOSTAV BRATISLAVA, s. r. o., zároveň jej spoločníkom a konateľom, mal právo konať samostatne a v prípade, že by mu nebola kúpna cena riadne uhradená, mohol v mene spoločnosti v prospech svojej osoby kúpnu cenu vyplatiť a tiež mal aj z dôvodu neuhradenej kúpnej ceny dostatočný čas od Kúpnej zmluvy zo dňa 16.03.2007 odstúpiť.

Taktiež namietal aj platnosť uznania dlhu zo dňa 31.01.2008 spoločnosťou EKOSTAV BRATISLAVA, s. r. o., spochybujúcu pravosť notársky overeného podpisu odporcu ako štatutára uvedenej spoločnosti na tomto uznaní, nakoľko takýto dokument nikdy nepodpísal, avšak v tento deň došlo k overeniu podpisu

odporcu ako štatutárneho zástupcu spoločnosti EKOSTAV BRATISLAVA, s. r. o., na plnomocenstve pre navrhovateľa.

V priebehu súdneho konania bola spoločnosť EKOSTAV BRATISLAVA, s. r. o. ku dňu 03.04.2009 vymazaná z obchodného registra, ktorým dňom v zmysle § 20a ods. 2 Občianskeho zákonníka zanikla a stratila procesnú spôsobilosť (§ 19 a § 20 O. s. p.) a tým zaniklo aj jej procesné postavenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

V rámci konania súd uznesením zo dňa 28.02.2012, číslo konania 6C 85/2008 - 312, právoplatným dňa 29.03.2012, vyhovel návrhu právneho zástupcu odporcu a pripustil podľa § 92 ods. 1 O. s. p. vstup ďalšieho účastníka na strane odporcu do konania - N. R., bytom U., N. XX, na ktorého odporca previedol časť pozemkov, ktoré sú predmetom konania, čo je zrejmé z listu vlastníctva č. XXXXX, vedený správou katastra pre k.ú. N..

Potom bol odporca v konaní ďalej označený ako odporca v 1/ rade a N. R. ako odporca v 2/ rade.

Navrhovateľ, napriek zmenenej procesnej situácii, petit žalobného návrhu nezmenil, nakoľko podľa jeho názoru, odporca v 2/ rade nemá pasívnu legitimitáciu v spore, keď odporovateľnosť je daná len v prípade žalovaného právneho úkonu, pričom odporca v 2/ rade, bol v čase realizácie právnych úkonov s odporcom v 1/ rade dobromyseľný a o dôvodoch odporovateľnosti voči navrhovateľovi nemal vedomosť.

Prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 11.09.2012, č. k. 6C 85/2008-347 tak, že určil neúčinnosť právneho úkonu - kúpnej zmluvy uzavretej medzi EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o. ako predávajúcim a odporcom (v tom čase označeným ako odporca v 1/ rade) ako kupujúcim, ktorá nadobudla účinnosť rozhodnutím Správy katastra pre Hl. mesto SR Bratislava z 02.10.2008 č. V-27759/08, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností - parc. č. 2017/2 o výmere 614 m² - vinica, parc. č. 2017/3 o výmere 227 m² - záhrady, parc. č. 2023/1 o výmere 615 m² - vinica, parc. č. 223/8 o výmere 615 m² - vinica, parc. č. 20/23/11 o výmere 169 m² - vinica, zapísaných na LV pre kat. úz. N. č. XXXX, voči navrhovateľovi a zároveň uložil odporcovi v 1/ rade povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania 132,50 eur a trovy právneho zastúpenia 735,13 eur.

Žalobu voči odporcovi v 2/ rade zamietol a náhradu trov konania mu nepriznal. V tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa sa stal právoplatným dňa 23.11.2012.

Voči určovaciemu výroku, ktorým bola vyslovená neúčinnosť kúpnej zmluvy a výroku o povinnosti odporcu v 1/ rade nahradiť navrhovateľovi trovy konania podal dňa 21.11.2012 odvolanie odporca (v tom čase odporca v 1/ rade, namietajúc pochybenie súdu prvého stupňa v tom, že konal s neexistujúcim účastníkom konania spoločnosťou EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o., ktorá zanikla bez právneho nástupcu dňom výmazu z obchodného registra a zánikom dlžníka - uvedenej spoločnosti zanikol i samotný dlh, ktorého existenciu žalobca v konaní preukazoval. Aj napriek tejto skutočnosti trvá odporca na tom, že predložené uznanie dlhu zo dňa 31.01.2008 spoločnosťou EKOSTAV BRATISLAVA, s. r. o., je falzifikátom, nakoľko kúpna cena za pozemky bola vyplatená riadne a včas, čo navrhovateľ potvrdil svojím podpisom na príjmovom pokladničnom doklade, ktorý bol predložený súdu, pričom svedkyňa Q. potvrdila, že aj riadne zaevidovaný v účtovníctve spoločnosti. Tvrdenia odporcu podporuje aj to, že sa navrhovateľ nikdy nedomáhal od spoločnosti EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o. uspokojenia svojej údajnej pohľadávky. Ďalej odporca namietal, že navrhovateľ v konaní nepreukázal ani naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keď nepreukázal existenciu pohľadávky. Napokon namietal, že prvostupňový súd v svojom rozhodnutí vyslovil neúčinnosť právneho úkonu aj vo vzťahu k prevodu pozemkov - parcely č. 2017/2 a 2017/3, ktoré boli prevedené na odporcu v 2/ rade a žalobca sa môže uspokojiť len na neprevedených nehnuteľnostiach.

O tomto odvolaní rozhodol Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením zo dňa 26.02.2015, č. k. 6Co 80/2013-375 tak, že prvostupňový rozsudok v napadnutej časti (určovaciemu výroku a výroku o povinnosti odporcu v 1/ rade nahradiť navrhovateľovi trovy konania) podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. zrušil a vec a vrátil v tomto rozsahu na ďalšie konanie, z dôvodu zmätočnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku, z ktorého vôbec nevyplýva, aký právny úkon je predmetom sporu, resp. akému právnomu úkonu sa odporuje a tento odporovaný právny úkon sa v spise nenachádza a z rozsudku sa nedá zistiť,

kedy bol odporovaný právny úkon uzatvorený a tiež z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa.

Odvolačný súd poukázal na to, že v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a ani v čase rozhodovania odvolacieho súdu, navrhovateľ nedisponoval vymáhateľnou pohľadávkou voči dlžníkovi a tým, nie je splnený zákonný predpoklad úspešnosti odporovacej žaloby. Odhliadnuc od tejto neexistencie vymáhateľnej pohľadávky, súd prvého stupňa ani nezisťoval a preto ani neuviedol v dôvodoch napadnutého rozsudku, za akú cenu spoločnosť EKOSTAV BRATISLAVA, spol. s r. o. predmetné nehnuteľnosti predala odporcovi, ktorá skutočnosť je právne významnou pre posúdenie, či tu odporovaným právnym úkonom vôbec došlo k ukráteniu pohľadávky veriteľa, poukazujúc tiež na ustálenú súdnu prax podľa ktorej nemožno hovoriť o ukrátení veriteľa v prípade tzv. ekvivalentných právnych úkonov (typicky kúpna zmluva), pri ktorých predávajúci, teda dlžník veriteľa, obdrží kúpnu cenu zodpovedajúcu hodnote prevádzaných nehnuteľností.

Odvolačný súd k odvolacej námietke odporcu ohľadom vyslovenia neúčinnosti kúpnej zmluvy aj v časti, ktorá sa týka nehnuteľností, medzičasom prevedených na odporcu v 2/ rade (ktorý bol pri ich nadobúdaní dobromyseľný) uviedol, s odkazom na rozsudok NS ČR sp. zn. 21Cdo 2737/2000, že „.....odporovacia žaloba má význam najmä vtedy, ak sa predmet odporovaného právneho úkonu nachádza u povinného (žalovaného) subjektu. Ak žalovaný tento predmet previedol ďalším právnym úkonom ďalej na tretiu osobu, pričom tieto nevedeli o tom, že ide o odporovateľný právny úkon, prichádza do úvahy len peňažná (relutárna) náhrada, pretože právne účinky odporovacej žaloby sa nedotýkajú právneho postavenia tretích osôb, ktoré dobromyseľne nadobudli vec od osoby, na ktorú dlžník previedol k veci vlastnícke právo. Ak teda uspokojenie veriteľa z majetku, ktorý dlžníkovi ušiel odporovateľným právnym úkonom, nie je dobre možné (napríklad preto, že osobe, v prospech ktorej dlžník odporovateľný právny úkon urobil, už takto nadobudnuté hodnoty nepatria), môže sa veriteľ - namiesto určenia neúčinnosti právneho úkonu - domáhať, aby mu ten, komu z odporovateľného právneho úkonu vznikol prospech, vydal takto získané plnenie.

Odvolačný súd ďalej konštatoval, že § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) zakladá veriteľovi priamy nárok domáhať sa náhrady voči tomu, kto mal z odporovateľného úkonu prospech, pri splnení podmienky v ňom uvedenej, ktorý však nemôže predchádzať úspešnému odporovaniu, pretože môže nastať až ako jeho právny dôsledok. Priznaniu takéhoto nároku preto musí predchádzať právoplatné určenie neúčinnosti právneho úkonu. Vlastnícke právo toho, kto mal z odporovateľného úkonu prospech, k veci, ktorá bola predmetom tohto úkonu, nie je podmienkou odporovateľnosti v zmysle § 42 a ods. 2 až 5 Obč. zák. (R 5/2008), pretože zmena vlastníctva v priebehu konania o určenie právnej neúčinnosti právneho úkonu nemá právny význam. Môže mať význam až pri posudzovaní možnosti veriteľa vyplývajúcich z úspešného odporovania. Veriteľ môže podľa § 42b ods. 4 OZ požadovať uspokojenie svojej vymožiteľnej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z majetku dlžníka. Ak napr. dlžník odporovateľným právnym úkonom scudzí nehnuteľnosť tretej osobe, prešlo síce vlastnícke právo na tretiu osobu, ale ukrátený veriteľ sa môže v prípade úspechu svojej odporovacej žaloby výkonom rozhodnutia hojiť na nehnuteľnosti tak, ako keby bola naďalej vo vlastníctve dlžníka. V prípade, že toto uspokojenie formou in natura nie je dobre možné, má ukrátený veriteľ právo na náhradu voči tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech. Ide o peňažnú náhradu, ktorá nepodlieha právnemu režimu náhrady škody podľa šiestej časti OZ. Žaloba o určenie, že dlžníkov právny úkon je voči veriteľovi neúčinný, môže byť úspešná len vtedy, ak bola podaná voči osobe, s ktorou alebo v prospech ktorej bol právny úkon urobený; žaloba o zaplatenie peňažnej náhrady sa uplatní vtedy, ak uspokojenie veriteľa nie je možné z toho, čo odporovaným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku a musí smerovať voči osobe, ktoré z odporovateľného právneho úkonu dlžníka vznikol prospech (rozsudok NS ČR sp. zn. 21Cdo 1489/2000).

Z hľadiska právnej teórie odvolací súd vyslovil, že odporovateľným právnym úkonom je každý právny úkon dlžníka, ktorý vedie k ukráteniu pohľadávky veriteľa. Právne úkony dlžníka ukracujú pohľadávku veriteľa najmä vtedy, ak vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a ak v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku má súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka, hoci - nebyť týchto úkonov - by sa z majetku dlžníka uspokojil.

V danom prípade, na ktorý sa vzťahuje právna úprava podľa § 42 a ods. 4 písm. a/ OZ, sa úmysel dlžníka ukrať veriteľa predpokladá (prezumuje) a druhá, žalovaná strana, ktorá mala z odporovateľného právneho úkonu prospech alebo v prospech ktorej bol urobený (člen štatutárneho orgánu dlžníka, jeho

prokurista, likvidátor alebo spoločník), musí v rámci účinnej obrany v súdnom spore preukázať (na nej je dôkazné bremeno), že ani pri náležitej starostlivosti takýto úmysel dlžníka nepoznala.

Zároveň jednou z podmienok, za ktorých veriteľ môže právnym úkonom dlžníka odporovať, je existencia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, pričom z hľadiska výkladu „Vymáhateľnou sa rozumie taká pohľadávka, ktorej splnenie možno vynútiť cestou výkonu rozhodnutia (exekúcie), t. j. pohľadávka, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno nariadiť výkon rozhodnutia (exekúciu)“ (rozsudok NS ČR sp. zn. 21Cdo 2791/1999, Rc 12/2003). Z toho vyplýva, že „...ak pohľadávka nie je doteraz vymáhateľná (veriteľ si doteraz nevymohol pre svoju pohľadávku proti dlžníkovi exekučný titul), nemôže veriteľ uplatniť odpor“ (rozsudok NS ČR sp. zn. 21 Cdo 549/2001), „... ak v dobe rozhodovania súdu o odporovacej žalobe nie je pohľadávka žalobcu voči dlžníkovi ešte vymáhateľná, a ak sa žalobca domáha tejto pohľadávky v inom konaní, ktoré dosiaľ nebolo právoplatne skončené (napr. na súde), je spravidla daný dôvod na prerušenie konania o odporovacej žalobe podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.“ (Rc 12/2003). Preto je rozhodujúcim, aby pohľadávka veriteľa bola vymáhateľná v čase rozhodovania súdu, pričom v prejednávanej veci tento zákonný predpoklad pre podanie odporovacej žaloby splnený nebol. Predmetná pohľadávka navrhovateľa voči dlžníkovi (spoločnosti EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o.) nebola doposiaľ priznaná súdom, ani nebola priznaná iným exekučným titulom a teda ju vzhľadom na predchádzajúce závery nemožno považovať za vymáhateľnú. Navyše je sporná aj existencia uznania dlhu z 31.01.2008, podpísaného odporcom ako konateľom dlžníka - zaniknutej spoločnosti EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o..

V ďalšom konaní je súd prvého stupňa podľa § 226 O.s.p., viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, pričom novom rozhodnutí o veci, súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách prvostupňového i odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Po predchádzajúcich rozhodnutiach a po spresnení žalobného petitu právnym zástupcom navrhovateľa je predmetom sporu „určenie, že Kúpna zmluva, uzavretá medzi EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o., IČO 36752550 ako predávajúcim a R. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, M. ako kupujúcim dňa 29.09.2008, ktorá nadobudla účinnosť rozhodnutím Správy katastra pre Hlavné mesto SR Bratislava o povolení vkladu č. V-27759/08 zo dňa 02.10.2008, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností - parc. č. 2017/3 - záhrady o výmere 227 m², parc. č. 2017/2 vinica o výmere 614 m², parc. č. 2023/1 vinica o výmere 615 m², parc. č. 223/8 vinica o výmere 615 m² a parc. č. 2023/11 vinica o výmere 169 m², zapísaných na LV pre kat. úz. N. č. XXXX, je voči navrhovateľovi neúčinná“, ktorej sa navrhovateľ domáha voči odporcovi (pôvodne v 1/ rade).

Súd potom v ďalšom konaní, vychádzajúc z výsledkov už vykonaného dokazovania a doplneného dokazovania - oboznámením sa obsahom pripojeného katastrálneho spisu V - 27759/08, mal súd za preukázaný nasledovný skutkový stav v prejednávanej veci:

Podľa výpisu z obchodného registra spoločnosti EKOSTAV BRATISLAVA, s. r. o. so sídlom Panenská 24, Bratislava, IČO 36752550, táto spoločnosť vznikla dňa 15.03.2007, pričom spoločníkmi v tejto spoločnosti boli od jej vzniku do jej zániku 03.04.2009 výlučne navrhovateľ a odporca. Navrhovateľ dňa 30.01.2008 previedol polovicu svojho obchodného podielu s účinnosťou k 05.02.2008 (25% z celého obchodného podielu) na odporcu a k 20.02.2008 ukončil funkciu konateľa spoločnosti, ktorú do tej doby vykonávali obaja spoločníci - navrhovateľ aj odporca, vo všetkých veciach samostatne. Spoločnosť bola zrušená bez likvidácie uznesením súdu právoplatným dňa 27.03.2009 a vymazaná ex offa z obchodného registra dňa 03.04.2009.

Bezprostredne po vzniku uvedenej spoločnosti, dňa 16.03.2007 uzavrel navrhovateľ ako predávajúci a zároveň v tom čase už aj spoločník a konateľ spoločnosti EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o. IČO 36752550, s touto spoločnosťou ako kupujúcim, Kúpnu zmluvu, ktorou tejto spoločnosti predal nehnuteľnosti zapísané katastri nehnuteľností okres Bratislava III., obec Ba-m.č. Rača, k. ú. N. na LV č. XXXX, konkrétne

- parc. č. 2017/2 - vinica o výmere 1008 m²

- parc. č. 2017/3 - záhrady o výmere 227 m² a

- parc. č. 2018/2 - vinica o výmere 95 m², pričom vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 20.04.2007. Za spoločnosť EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o. uvedenú kúpnu zmluvu podpísal odporca, rovnako v čase jej uzavretia spoločník a konateľ. Navrhovateľ aj odporca mali oprávnenie zastupovať spoločnosť samostatne. Podľa čl. 3 ods. 3 sa účastníci zmluvy dohodli, že kúpna cena za nehnuteľnosti

je 7.980.000,- Sk, ktorú kupujúci uhradí predávajúcemu v hotovosti a v celosti ihneď po podpise kúpnej zmluvy. Reálne vyplatenie kúpnej ceny bolo v konaní sporné.

V rámci konania navrhovateľ uvádzal, že napriek zmluvne dohodnutej splatnosti kúpnej ceny ihneď po podpise zmluvy, sa jej účastníci dohodli, že kúpna cena bude reálne vyplatená až po ukončení výstavby na nehnuteľnostiach zo zisku a za tejto situácie následne odporca dňa 31.01.2008 spísal a podpísal za spoločnosť EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o. uznanie dlhu vo výške 5.000.000,- Sk. Naproti tomu odporca tvrdil, že kúpna cena bola navrhovateľovi vyplatená tak ako bolo uvedené a dohodnuté v čl. 3 ods. 3 predmetnej kúpnej zmluvy, tzn. ihneď po jej podpise, konkrétne na parkovisku pred kanceláriou H.. I. na Š. Q. T. U., za prítomnosti N. R. (pôvodne odporcu v 2/ rade). Menovaný N. R. ako odporca v 2/ rade však toto tvrdenie odporcu poprel a uviedol, že nikdy nebol prítomný pri odovzdávaní sumy 7.980.000,- Sk navrhovateľovi. Podľa predloženého výdavkového pokladničného bloku č. 27HV00003 zo dňa 16.03.2007 navrhovateľ podpísal, že mu bola vyplatená úhrada FP č. 27110003 za pozemky v Rači spoločnosťou EKOSTAV BRATISLAVA, s. r. o. vo výške 7 980 000,- Sk -, avšak navrhovateľ pravosť svojho podpisu na tomto doklade poprel. Zo znaleckého posudku č. 15/2009 Mgr. Daniely Novosádovej, znalkyne z odvetvia ručné písmo, odbor - Písmoznalectvo, vyhotovenom dňa 13.10.2009, ktorý za účelom overenia pravosti podpisu dal vyhotoviť právny zástupca navrhovateľa vyplýva, že sporný podpis na predloženej fotokópii pokladničného bloku zo dňa 16.03.2007, pravdepodobne nie je podpisom navrhovateľa, pričom znalkyňa si zároveň vyhradila právo na zmenu záveru skúmania pravosti podpisu po predložení originálu sporného dokladu.

Z ďalších predložených účtovných dokladov spoločnosti EKOSTAV BRATISLAVA, s. r. o. (knihy záväzkov k 31.12.2007, pokladničná kniha za rok 2007, prijaté faktúry za rok 2007...), vyplynulo, že v rovnaký deň, tzn. 16.03.2007 mal navrhovateľ podľa účtovného dokladu F (faktúra) č.2711002 uhradiť tejto spoločnosti rovnakú sumu 7 980 000,- Sk -, a tiež odporca podľa účtovného dokladu F (faktúra) č.2711003 uhradiť tejto spoločnosti sumu 3 100 000,- Sk -, pričom uvedené sumy boli navrhovateľom aj odporcom podľa týchto dokladov dňa 16.03.2007 aj uhradené a boli zaúčtované podľa príjmových pokladničných dokladov č. 27HP03 a č.27HP02 ako platby p v prospech spoločnosti prijaté od odporcu ako vklad spoločníka. Podľa dokladov č. 27HP00002 suma 7.980.000,- Sk a č. 27HP00003 suma 3.100.000,- Sk, opätovne v oboch prípadoch prijaté od odporcu ako vklad spoločníka, s poznámkou Zmluva o pôžičke. S tým korešponduje, že toho istého dňa 16.03.2007, boli zrealizované účtovné transakcie - podľa výdavkového pokladničného dokladu č. 27HV01 úhrada FP č. 2711003 v sume 3.100.000,- Sk (reálne prijaté 11.280.000,- a reálne vydané 3.100.000,- z toho reálne prijaté do pokladne spoločnosti 8.180.000,-Sk) a výdavkového pokladničného dokladu č. 27HV02 úhrada FP č. 2711002 v sume 7.980.000,- Sk (reálne prijaté 11.280.000,- Sk a reálne vydané 11.080.000,- Sk -, z toho reálne prijaté do pokladne spoločnosti 200,-Sk) obe úhrady realizované v súvislosti s pozemkami v Rači.

Vychádzajúc z uvedeného, podľa účtovnej evidencii spoločnosti EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o. je pohľadávka navrhovateľa titulom nezaplatenej kúpnej ceny za nehnuteľnosti, ktoré predal uvedenej spoločnosti, uvedená ako uhradená. Navrhovateľ v konaní uviedol, že po ukončení spoločného podnikania od odporcu zaplatenie dlhu bezprostredne nežiadal, pričom v čase spoločného podnikania nikdy nenahliadal do účtovníctva a ani nepoznal osobu, ktorá účtovníctvo vedie. Pre uvedenú spoločnosť vykonávala účtovníctvo v rozhodnom období 2007-2008 svedkyňa Q., ktorá sa k otázke existencie pohľadávky navrhovateľa voči spoločnosti EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o. nevedela vzhľadom na odstup času a množstvo firiem, pre ktoré spracováva účtovné doklady, vôbec vyjadriť.

Čo sa týka Uznanie dlhu z 31.01.2008 a notársky overeného podpisu odporcu na uvedenom doklade, zo Znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2011/7572, vypracovaného dňa 01.08.2012 v rámci trestného konania vedeného OR PZ Bratislava III., Kriministickým a expertíznym ústavom v Bratislave odd. písmoznalectva a jazykovej expertízy vyplynuli závery, že sporný podpis nevyhotovil odporca, pričom znalec odporučil autenticitu overovacej doložky, tiež overiť graficko-diagnostickou expertízou.

V konaní ďalej nebolo sporné, že dňa 06.03.2009 odporca previedol časť pozemkov zapísaných na liste vlastníctva č. pre kat. úz. N. č. XXXX a to parc. č. 2017/2 a 2017/3 na N. R. (pôvodne odporcu v 2/ rade).

Následne bola spoločnosť EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o. dňa 27.03.2009 zrušená bez likvidácie a zanikla dňom 03.04.2009 výmazom z obchodného registra.

Z pripojeného katastrálneho spisu V - 27759/08 súd zistil, že spoločnosť EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o. v zastúpení odporcu ako štatutára ako predávajúci a odporca ako kupujúci uzatvorili dňa 29.09.2008 Kúpnu zmluvu, ktorou uvedená spoločnosť previedla nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností, pre okres Bratislava III., obec Ba-m.č. Rača, k.ú. N. na LV č. XXXX, a to :

- pôvodný pozemok: parc. č. 2017/3 - záhrady o výmere 227 m² a
- novovytvorené pozemky podľa Geometrického plánu vyhotovenému GEOASPEKT s.r.o. z 02.09.2008 č. 131/2008 z pôvodných nehnuteľností parc. č. 2017/2, 2017/3, č. 2023/1, č. 2023/8 a č. 2018/2: parc. č. 2017/2 - vinica o výmere 614 m²
parc. č. 2023/1 - vinica o výmere 615 m²
parc. č. 2023/8 - vinica o výmere 615 m²
parc. č. 2023/11 - vinica o výmere 169 m²,

a to za dohodnutú kúpnu cenu 12.000.000 Sk (čl. II. a III), ktorú uhradil kupujúci (odporca) predávajúcemu (EKOSTAV BRATISLAVA, s.r.o.) v hotovosti pred podpisom uvedenej zmluvy (čl. IV.), ktorej vklad bol povolený dňa 02.10.2008 pod č. V - 27759/08.

Podľa § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkovne právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

Podľa § 42a ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom, ktorý je právnickou osobou a členom jeho štatutárneho orgánu, jeho prokuristom, likvidátorom alebo spoločníkom, alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c), d) alebo e); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

Podľa § 42b ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

Podľa § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

Podľa § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

Účelom odporovateľnosti ako inštitútu občianskeho práva je zabrániť nepoctivým úkonom dlžníka, ktorými znižuje svoj majetok (veci, práva a pohľadávky) na úkor veriteľov. Podstatou odporovateľnosti je neúčinnosť právneho úkonu voči určitej osobe, ktorá znamená, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu tak, akoby k tomuto úkonu vôbec nedošlo.

Základným pojmovým znakom odporovateľnosti je to, že ide o tzv. relatívnu neúčinnosť právneho úkonu, o ktorej musí rozhodnúť súd na základe žalobného návrhu, nemožno ju riešiť ako predbežnú otázku a k vysloveniu neúčinnosti môže dôjsť iba súdnym výrokom. Lehota na podanie odporovacej žaloby je prepadná (prekluzívna). Odporovacia žaloba pritom nie je určovacou žalobou podľa § 80 O. s. p., preto žalobca nemusí preukazovať naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Súd v takomto konaní neurčuje existenciu alebo neexistenciu právneho vzťahu, ale rozhoduje konštitutívne, keď vyhlasuje právny úkon za relatívne neúčinný a odporovateľný právny úkon sa stáva neúčinný až tým, že ho súd za neúčinný vyhlási.

Predmetom odporovateľnosti sú právne úkony, ktorými sa zhoršuje možnosť veriteľa na uspokojenie jeho pohľadávky a odporovacou žalobou možno napadnúť len platný právny úkon a pokiaľ právny úkon nie je platný, odporovacia žaloba nemôže byť úspešná. Okruh právnych úkonov, ktoré môžu byť právne neúčinné je vymedzený ustanovením § 42a ods. 2 až 5 OZ.

Zákonná úprava vymedzuje podmienky, za ktorých môže veriteľ odporovať právnym úkonom dlžníka, pričom podľa § 42b ods.1,2,3 OZ vecnú legitímáciu v spore zákon priznáva ktorémukoľvek veriteľovi, ktorý je ukrátený pri uspokojovaní svojej vymáhateľnej pohľadávky práve napadnutým právnym úkonom (aktívna legitímácia), vo všeobecnosti proti tomu, kto mal z tohto odporovateľného právneho úkonu prospech (pasívna legitímácia). Odporovať možno výlučne úkonom dlžníka, ktorými ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa.

Ukrátenie uspokojenia veriteľovej pohľadávky predpokladá také skrátenie (zmenšenie) majetku dlžníka v dôsledku napadnutého právneho úkonu, ktoré bráni uspokojeniu pohľadávky veriteľa v celom rozsahu alebo aspoň sčasti. Z toho vyplýva, že ten, kto odporuje (veriteľ), musí v rámci súdneho konania dokazovať kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka. Nestačí, že sa majetok dlžníka zmenšil ale musí byť preukázané, že sa zmenšil do tej miery, že to zmarilo aspoň čiastočné uspokojenie jeho nároku a má v takomto konaní povinnosť tvrdenia, dôkaznú povinnosť a znáša dôkazné bremeno.

Potom základným predpokladom pre aktívnu legitímáciu v spore o neúčinnosť odporovateľného právneho úkonu je, že veriteľ má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku (spravidla judikovanú v súdnom konaní) a v opačnom prípade nie je aktívne legitimovaný, ktorý nedostatok je dôvodom pre zamietnutie žaloby. Zákonnému pojmu „vymáhateľná pohľadávka“ zodpovedá taká pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní.

Ako bolo uvedené právne úkony, ktorým možno odporovať upravuje ustanovenie § 42a ods. 2 až 5 OZ, ktoré okrem iných, priznáva veriteľovi právo odporovať právnemu úkonu dlžníka, ktorý je právnickou osobou a ktorý urobil v posledných troch rokoch s členom jeho štatutárneho orgánu, jeho prokuristom, likvidátorom alebo spoločníkom, alebo ktoré dlžník (právnická osoba) urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb. To však neplatí, ak druhá strana (vymenované osoby) preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka (právnickej osoby), ukrátiť svojho veriteľa (§ 42a ods. 4 OZ).

Uvedené ustanovenie je právnym základom pre daný spor a vyplýva z neho vyvrátiteľná domnienka o úmysle dlžníka (právnickej osoby) ukrátiť veriteľa. Dôkazným bremenom v tomto prípade zákon zaťažuje druhú stranu odporovateľného úkonu, keď ustanovuje, že táto domnienka neplatí pokiaľ druhá strana preukáže, že ani pri náležitej starostlivosti nemohla poznať úmysel dlžníka napádaným úkonom ukrátiť svojho veriteľa a žalovaný má v tomto smere nielen povinnosť tvrdenia, ale ho zaťažuje aj dôkazné bremeno.

Z uvedeného však vyplýva, že v prvom rade v súdnom konaní musí veriteľ najskôr preukázať, že disponuje vymáhateľnou pohľadávkou voči dlžníkovi a pri jej uspokojení bol ukrátený.

Podľa platnej judikatúry „.....sú zrejmé právne závery ohľadom zodpovedanie otázky, či možno podmieňovať úspešnosť odporovacej žaloby podľa ustanovenia § 42a a § 42b Občianskeho zákonníka existenciou vykonateľného rozhodnutia (exekučného titulu) a či teda je možné stotožniť pohľadávku „vymáhateľnú“ s pohľadávkou „vykonateľnou“, teda pohľadávkou už opretou o exekučný titul. Pre posúdenie správnosti jednej z uvedených dvoch možných právnych úvah, má zásadný význam zákonná definícia uvedená v texte právnej normy;.....zákonné pojmy "vymáhateľná pohľadávka" a "vykonateľná pohľadávka" nie sú v žiadnom prípade synonymické. Vymáhateľná je pohľadávka (ako to bolo už naznačené), ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní;vymáhateľnú pohľadávku môžeme teda charakterizovať ako pohľadávku žalovateľnú, pohľadávku, ktorej sa možno domáhať na súde, alebo ktoré možno uplatniť na súde. Na rozdiel od toho je vykonateľnou taká pohľadávka, ktorú možno exekúovať, ktorej majiteľovi (alebo jeho právnemu predchodcovi) teda svedčí vykonateľné rozhodnutie súdu alebo iný exekučný titul.“ (rozsudok NS SR z 23. decembra 1999 sp.zn. 3 Cdo 102/99 <aspi://module='JUD'&link='JUD31104SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'> (R 44/2001)).

Tiež „.....hoci v právnej teórii a praxi nie je jednotný názor na to, aká pohľadávka veriteľa zodpovedá zákonnému pojmu "vymáhateľná pohľadávka", podľa názoru dovolacieho súdu niet dôvodu odkloniť sa od záverov vyslovených už v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 23. decembra 1999 sp.zn. 3 Cdo 102/99 <aspi://module='JUD'&link='JUD31104SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'> (R 44/2001). Ako je uvedené v citovanom rozhodnutí najvyššieho súdu "Vymáhateľnú pohľadávku môžeme...charakterizovať ako pohľadávku žalovateľnú, pohľadávku, ktorej sa možno domáhať na súde...Na rozdiel od toho je

vykonateľnou taká pohľadávka, ktorú možno exekúovať, ktorej majiteľovi...teda svedčí vykonateľné rozhodnutie súdu alebo iný exekučný titul". Z uvedeného tak vyplýva, že podmienkou uplatnenia odporovateľnosti teda nie je právoplatné súdne rozhodnutie, ktoré je vykonateľné.výklad a aplikácia práva - ustanovenia § 42a ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252342a'&ucin-k-dni='30.12.9999'> OZ - musí v prvom rade naplňať jeho účel, ktorým, ako už bolo uvedené, je najmä zabezpečenie občianskoprávnej ochrany veriteľa pred právnymi úkonmi jeho dlžníka v prípade, že k ukráteniu veriteľa týmito právnymi úkonmi dlžníka dôjde. Preto zrejme nie je namieste, aby posudzovanie aktívnej legitímácie v konaní o neúčinnosť právneho úkonu bolo prísne formálne viazané, nad rámec existencie pohľadávky veriteľa v už vymedzenom zmysle vymáhateľnej pohľadávky, na splnenie ďalšej podmienky spočívajúcej v existencii pohľadávky, ktorá môže byť (reálne) v občianskom súdnom konaní priznaná.ak v čase podania žaloby o určenie neúčinnosti právneho úkonu, mala vymáhateľnú pohľadávku voči existujúcemu dlžníkovi, túto si aj riadne uplatnila na súde a len v dôsledku nekonania (nečinnosti) civilného súdu sa navrhovateľka dostala do situácie, že dlžník po tom, ako urobil právny úkon ukracujúci navrhovateľku na uspokojení jej pohľadávky z majetku dlžníka, bol ešte predtým, ako súd o žalobe navrhovateľky meritórne rozhodol, vymazaný z obchodného registra, aktívna legitímácia navrhovateľky v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu tým nie je dotknutá.....Pripustením opaku by podľa názoru dovolacieho súdu totiž znamenalo zlegalizovanie postupu, ako sa vyhnúť riziku odporovateľnosti právneho úkonu tým, že by dlžník (ktorý je právnickou osobou) použil svoj majetok na vklad do základného imania inej obchodnej spoločnosti (iných obchodných spoločností), ponechal by si iba dlhy, a po zamietnutí návrhu na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku sa nechal vymazať z obchodného registra. Takýmto spôsobom by de facto došlo k popretiu účelu ustanovenia § 42a ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252342a'&ucin-k-dni='30.12.9999'> OZ.“ (rozsudok NS SR sp. zn. 4 Cdo 198/2010).

„.....je preto potrebné „(...) rozlišovať medzi subjektívnou podmienkou odporovateľnosti právneho úkonu vyplývajúcou z § 42a ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252342a'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka, ktorou je úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa (t. j. svojím právnym úkonom úmyselne nastoliť taký stav, ktorý veriteľovi znemožňuje alebo sťažuje uspokojenie jeho pohľadávky z dlžníkovho majetku) a ktorá musí byť daná v čase uskutočnenia právneho úkonu, a požiadavkou vymedzujúcou aktívnu legitímáciu na podanie odporovacej žaloby, ktorou je ukrátenie veriteľa uspokojiť svoju vymáhateľnú pohľadávku (§ 42a ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252342a'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka, pozn.). Pre posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu v konaní o odporovacej žalobe, t. j. pre posúdenie, či žalobca je nositeľom práva odporovateľnosti, je rozhodujúci stav v čase rozhodovania súdu (...) Ak by v čase rozhodovania súdu pohľadávka veriteľa ešte nebola alebo už nebola vymáhateľná, nebola by daná jeho aktívna legitímácia na podanie odporovacej žaloby, (III. ÚS 271/05).

Za daného skutkového stavu a vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, platnej judikatúry a zároveň rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu vyslovený v danej veci, dospel súd k záveru, že navrhovateľ v danom prípade nepreukázal, že má voči dlžníkovi - zaniknutej spoločnosti EKOSTAV BRATISLAVA, s. r. o., vymáhateľnú pohľadávku v tom význame, že si ju veriteľ mohol a aj uplatnil, resp. sa jej stále môže domáhať v základnom sporovom konaní. V danom prípade tým, že dlžník (právnická osoba) v priebehu konania o odporovacej žalobe zanikol, údajná pohľadávka navrhovateľa, ako veriteľa vo vzťahu k tomuto dlžníkovi zostala sporná a jej priznania sa navrhovateľ ako veriteľ v občianskom súdnom konaní už domáhať nemôže. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že veriteľom je spoločník, a v čase vzniku dlhu aj konateľ zaniknutého dlžníka. Inou by bola situácia, že svoju pohľadávku si voči zaniknutej spoločnosti (dlžníkovi) riadne uplatnil v základnom konaní podľa ustanovení Obchodného zákonníka. V danom prípade ide o osobitnú situáciu práve v tom, že veriteľ (navrhovateľ) pokiaľ aj mal voči dlžníkovi (spoločnosti EKOSTAV BRATISLAVA, s. r. o.) vymáhateľnú pohľadávku, túto si ani v čase jej vzniku a ani do podania žaloby o určenie neúčinnosti právneho úkonu a ani neskôr, voči v tom čase existujúcemu dlžníkovi riadne neuplatnil na súde, navyše stále ako spoločník obchodnej spoločnosti - dlžníka. Navrhovateľ sa z pozície spoločníka a konateľa právnickej osoby, voči ktorej evidoval neuhradenú pohľadávku, mal dostatok právnych aj faktických nástrojov na uspokojenie svojej pohľadávky z majetku spoločnosti, príp. mal možnosť uplatniť si ju riadnou žalobou a to aj v súlade so zásadou „vigilantibus iura scripta sunt“. Za daných okolností preto nemôže požívať navrhovateľ právnu ochranu veriteľa, ukráteného konaním dlžníka - právnickej osoby, ktorej do jej zániku bol orgánom (spoločníkom) a v čase vzniku pohľadávky aj konateľom so samostatným oprávnením, čo jej účel odporovacej žaloby podľa § 42a OZ.

Taktiež nebolo v konaní preukázané, že by navrhovateľovi napadnutým právnym úkonom mala vzniknúť ujma, resp. by mal byť ukrátený na svojich právach, keď na základe neho prišlo k predaju nehnuteľností, za ktoré zaniknutej spoločnosti (dlžníkovi) malo byť vyplatených 12.000.000,- Sk, tzn. viac ako dvojnásobok údajnej ujmy spôsobenej napadnutým právnym úkonom navrhovateľovi, spočívajúcej v obmedzení možnosti domôcť sa vyplatenia spornej pohľadávky (nevypлатenie kúpnej ceny za spoločnosti predané nehnuteľnosti vo výške 5 000 000 Sk) a tým k ukráteniu navrhovateľa ako veriteľa.

Nakoľko v čase vyhlásenia rozsudku (§ 154 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb.%2523154'&ucin-k-dni='30.12.9999'> OSP) navrhovateľ nebol aktívne legitimovaný na podanie žaloby o odporovateľnosť právneho úkonu podľa ustanovenia § 42a ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252342a'&ucin-k-dni='30.12.9999'> OZ, z dôvodov v tomto zákonom ustanovení vymenovaných, v danom prípade konkrétne podľa § 42a ods. 4 OZ, súd žalobu zamietol. Medzičasom dlžník zanikol (bol vymazaný z obchodného registra) a zanikla aj reálna možnosť uplatniť si spornú pohľadávku voči dlžníkovi žalobou na súde. Navrhovateľ nepreukázal, že v čase podania žaloby o určenie neúčinnosti právneho úkonu mal vymáhateľnú pohľadávku (vo vyššie uvedenom význame) voči existujúcemu dlžníkovi a túto si aj riadne uplatnil na súde, pričom následne dlžník urobil napadnutý právny úkon, avšak nebolo v konaní preukázané, že tento úkon ukrátil navrhovateľa pri uspokojení jeho riadne uplatnenej (spornej) pohľadávky z majetku dlžníka. Navrhovateľ sa preto nemohol s úspechom domáhať odporovateľnosti právneho úkonu v zmysle § 42a ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252342a'&ucin-k-dni='30.12.9999'> OZ, keďže v čase vyhlásenia rozsudku (§ 154 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb.%2523154'&ucin-k-dni='30.12.9999'> OSP) absentuje existencia vymáhateľnej pohľadávky na strane veriteľa vo vzťahu k dlžníkovi a rovnako absentuje preukázateľná ujma v dôsledku napadnutého právneho úkonu.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 7 O.s.p., súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa citovaných ustanovení zákona a ich náhradu priznal plne úspešnému odporcovi voči neúspešnému navrhovateľovi v plnej výške (100 %). Nakoľko odporca si do vyhlásenia rozsudku trovy konania, ktorých náhradu si v prípade úspechu v konaní uplatnil, nevyčísliť, pričom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. je povinný tak urobiť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku, súd o konkrétnej výške trov súd rozhodne v zmysle § 151 ods. 1, 5, 7 a 8 O.s.p. samostatným uznesením po tom, čo toto rozhodnutie o trovách konania nadobudne právoplatnosť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie, a to do 15 dní na Okresný súd Bratislava III v 3 vyhotoveniach, o ktorom rozhodne Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ust. § 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ust. § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 221 ods.1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (ust. § 205a O.s.p.),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.